

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, declarat de inculpații

Plotnic Angela Anatoli, născută la 23 aprilie 1968, originară și domiciliată or. Sîngerei, str. C. Negruzzi, 2

și

Plotnic Mihail Victor, născut la 17 ianuarie 1993, originar și domiciliat or. Sîngerei, str. C. Negruzzi, 2.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.04.2014 – 01.07.2015;

Instanța de apel: 12.08.– 18.11.2015;

Instanța de recurs: 01.03. – 06.06.2016.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 01 iulie 2015, procesul penal intentat în privința lui Angela Plotnic și Mihail Plotnic în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, a fost încetat, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că A. Plotnic, avînd oficial desfăcută căsătoria din 02 februarie 2013 cu cet. M. Dron, dar locuind în continuare împreună cu ultimul și cu feciorul ei M. Plotnic, în domiciliul fostului soț M. Dron, amplasat pe adresa s. Grigorăuca, r-nul Sîngerei, aproximativ de la începutul lunii februarie 2013 și pînă aproximativ la începutul lunii iunie 2013, de mai multe ori, atît ea, cît și feciorul ei M. Plotnic, deseori avînd un comportament agresiv, violent și impulsiv, manifestat fizic și verbal, îl numeau cu cuvinte necenzurate pe cet. M. Dron, îl amenințau cu răfuială fizică și cu moartea, îl maltratau fizic, astfel lovindu-l pe M. Dron cu pumnii și cu diferite obiecte peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în față, astfel jignindu-i lui M. Dron cinstea, onoarea și demnitatea, totodată cauzîndu-i acestuia suferințe fizice, psihice și prejudiciu moral.

Tot ea, la 14 iunie 2013, aproximativ la orele 06³⁰-07⁰⁰, aflîndu-se la domiciliul fostului soț M. Dron, din motivul relațiilor ostile care persistau anterior și la moment, s-a certat și i-a făcut scandal ultimului, l-a numit pe acesta cu cuvinte

necenzurate și l-a amenințat cu răfuială fizică pe viitor, iar feciorul ei M. Plotnic, fiind și el prezent la cele petrecute, tot l-a numit cu cuvinte necenzurate pe M. Dron, apoi continuându-și comportamentul său agresiv, violent și impulsiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în abdomen și o lovitură cu pumnul în cap, astfel jignindu-i lui M. Dron cinstea, onoarea și demnitatea, totodată cauzându-i acestuia suferințe fizice, psihice și prejudiciu moral, comportamentul acestora a durat aproximativ 5-10 min.

Inculpatul M. Plotnic, locuind împreună cu mama sa A. Plotnic, care avea oficial desfăcută căsătoria din 02 februarie 2013 cu cet. M. Dron, în domiciliul ultimului, amplasat pe adresa s. Grigorăuca, r-nul Sîngerei, aproximativ de la începutul lunii februarie 2013 și pînă aproximativ la începutul lunii iunie 2013, de mai multe ori, atît el, cît și mama acestuia A. Plotnic, deseori avînd un comportament agresiv, violent și impulsiv, manifestat fizic și verbal, îl numeau cu cuvinte necenzurate pe cet. M. Dron, îl amenințau cu răfuială fizică și cu moartea, îl maltratau fizic pe acesta, astfel lovindu-l pe M. Dron cu pumnii și cu diferite obiecte peste diferite părți ale corpului, inclusiv și în față, astfel jignindu-i lui M. Dron cinstea, onoarea și demnitatea, totodată cauzându-i acestuia suferințe fizice, psihice și prejudiciu moral.

Tot el, la 14 iunie 2013, în jurul orelor 06³⁰-07⁰⁰, aflîndu-se la domiciliul lui M. Dron, fostul soț al mamei sale A. Plotnic, din motivul relațiilor ostile care persistau anterior și la moment, mama sa A. Plotnic s-a certat și i-a făcut scandal lui M. Dron, l-a numit pe acesta cu cuvinte necenzurate și l-a amenințat cu răfuială fizică pe viitor, iar el, fiind prezent la cele petrecute, tot l-a numit cu cuvinte necenzurate pe M. Dron, apoi continuându-și comportamentul agresiv, violent și impulsiv, i-a aplicat o lovitură cu pumnul în abdomen și o lovitură cu pumnul în cap, astfel jignindu-i lui M. Dron cinstea, onoarea și demnitatea, totodată cauzându-i acestuia suferințe fizice, psihice și prejudiciu moral, comportamentul acestora a durat aproximativ 5-10 min.

3. Avocatul Vasile Anton, în numele inculpaților, a contestat cu apel sentința, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate.

În motivare apărarea a invocat, că învinuirea înaintată inculpaților nu este bazată pe probe directe sau indirecte; partea vătămată provoca conflictele, în special pentru faptul că inculpata A. Plotnic venea tîrziu de la serviciu; declarațiile părții vătămate și a martorilor acuzării urmau să fie apreciate critic, deoarece sunt contradictorii; careva raport de expertiză medico-legală privind constatarea la partea vătămată a leziunilor corporale nu a fost administrat în speță.

Referitor la inculpatul M. Plotnic, apărarea a specificat, că ultimul nu putea fi subiect al infracțiunii date, deoarece careva relații de tutelă sau curatelă cu partea vătămată M. Dron nu are, mai mult, la caz în acțiunile inculpatului M. Plotnic nu a fost constatăată nici componența unei contravenții în raport cu partea vătămată M. Dron, ori, la materialele cauzei este anexat un înscris prin care M. Dron a declarat sub semnătură, că M. Plotnic nu l-a lovit, maltratat.

În final, apărarea cu referire la prevederile art. art. 15, 133¹, 201¹ alin. (1) Cod penal, a menționat, că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii imputate, și anume lipsește latura obiectivă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul apărării și menținută sentința fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpaților A. Plotnic și M. Plotnic de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că vinovăția inculpaților A. Plotnic și M. Plotnic în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, s-a confirmat prin: ordonanța de pornire a urmăririi penale din 15 iulie 2013 (f.d. 1, vol. I); procesul-verbal de primire a plîngerii de la partea vătămată M. Dron din 04 iulie 2013 (f.d. 25, vol. I); copia certificatului de divorț (f.d. 28, vol. I); informația din Registrul cadastral a bunului imobil (f.d. 29, vol. I); contract de vânzare-cumpărare din 07 mai 2008 (f.d. 30, vol. I); caracteristica eliberată la 27 iulie 2013 (f.d. 31, vol. I); rezoluții medicale din 25 martie 2014 (f.d. 32-34, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 14 iulie 2013 (f.d. 35, vol. I); ordonanța judecătorească din 19 iulie 2013 (f.d. 40, vol. I); încheierea Judecătoriei Sîngerei din 16 octombrie 2013 (f.d. 45-56, vol. I); decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2014 (f.d. 48-49, vol. I); ancheta socială (f.d. 56-57, vol. I); caracteristică (f.d. 60-64, vol. I); extras din Registrul de stat al populației (f.d. 71-74, vol. I); certificate medicale eliberate la 25 iulie 2013 (f.d. 79-88, vol. I); declarațiile părții vătămate M. Dron (f.d. 189-192, vol. I); martorilor E. Garbuz (f.d. 193-194, vol. I), M. Garbuz (f.d. 195-196, vol. I), V. Dron (f.d. 197-199, vol. I).

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților privind nevinovăția acestora, deoarece pe parcursul judecării cauzei nu au fost stabilite motive de a supune îndoielii declarațiile părții vătămate M. Dron, precum și a martorilor E. Garbuz, M. Garbuz și V. Dron, care au fost audiați într-un proces public sub jurământ, fiind preîntâmpinați de răspunderea penală pentru darea declarațiilor mincinoase conform art. 312 Cod penal, acestea în cumulul lor, dovedind cu certitudine că inculpații au săvârșit anume infracțiunea imputată, iar faptul că aceștia nu-și recunosc vinovăția, nu constituie temei pentru pronunțarea unei hotărâri de achitare, poziția acestora fiind una de apărare.

La fel, instanța de apel a apreciat critic și argumentele apărării prin care se susține că în acțiunile inculpaților lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, și în acest sens a conchis, că prima instanță administrând probele prezentate, just a concluzionat, că prin acțiunile sale intenționate inculpații A. Plotnic și M. Plotnic au săvârșit acte de violență în familie în privința lui M. Dron, cu intenție directă, dorind survenirea consecințelor drept rezultat al acestor acțiuni.

Prin urmare, instanța de apel, cu referire la prevederile art. art. 16 alin. (2), 53 lit. g), 60 alin. (1) lit. a), (2) Cod penal, precum și art. art. 275 pct. 4), 332 alin. (1), 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a conchis, că prima instanță

corect a dispus încetarea procesului penal intentat în privința inculpaților în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

5. Inculpații A. Plotnic și M. Plotnic, fără a invoca careva temeii concret din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și în acțiunile inculpaților lipsesc elementele infracțiunii imputate.

În motivare recurenței au invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, susținând, că învinuirea înaintată nu este bazată pe nici o probă directă sau indirectă.

În acest sens, recurenții au specificat, că declarațiile părții vătămate M. Dron urmau să fie apreciate critic de către instanța de apel, deoarece acesta de mai multe ori a modificat declarațiile, ori careva probe care ar corobora cu cele menționate de partea vătămată în sensul că a fost maltratat, nu au fost administrate în speță, mai mult, opozabil soluției adoptate de către instanțele de fond, recurenții au menționat, că la materialele cauzei, nu se regăsește careva raport de expertiză medico-legală, care să confirme prezența leziunilor corporale la partea vătămată, sau cauzarea acestuia cărorva suferințe psihice.

În viziunea recurenților, în acțiunile acestora lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, și anume lipsește latura obiectivă, partea vătămată M. Dron primul provoca conflictele, deoarece A. Plotnic venea târziu acasă de la serviciu, iar în ce privește inculpatul M. Plotnic, ultimul a opinat pentru faptul, că acesta nu poate fi subiect al infracțiunii, deoarece careva relații de rudenie, de tutelă sau curatelă cu M. Dron nu are și nu a avut, nu s-a aflat la întreținerea părții vătămate deoarece acesta ducea un mod de viață amoral, mai mult, în speță nu s-a demonstrat nici componenta în acțiunile inculpatului M. Plotnic a elementelor unei contravenții în raport cu partea vătămată M. Dron, ori, din declarațiile ultimului, confirmate prin semnătură, s-a constatat, că M. Plotnic nu l-a maltratat niciodată.

6. Asupra recursului declarat de inculpați, a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia, deoarece motivele invocate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorii de drept, prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, ținând cont de motivele expuse în referință, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Pornind de la expunerea argumentelor privitor la soluția de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de inculpați, Colegiul penal amintește că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de

art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din textul recursului declarat de inculpați, care nu au invocat careva temeii concret de casare a hotărârii contestate, se reține, că titularii cererii de recurs critică modalitatea de apreciere a probelor administrate, inclusiv nu sunt de acord cu vinovăția constatată de către prima instanță și menținută de către instanța de apel, ori, recursul inculpaților în drept semnalează prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, din care rezultă că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Analizând criticile formulate, prin prisma temeiului circumscris cazurilor de casare prevăzut de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, instanța de recurs apreciază argumentele invocate de inculpați ca fiind nefondate, având în vedere în acest sens următoarele considerente.

La caz, se constată că titularii cererii de recurs critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, din considerentul că instanțele de fond nu au apreciat la justa valoare probatoriul administrat în prezenta cauză penală.

Astfel, în probarea alegațiilor invocate, recurentul a descris în conținutul recursului probe și circumstanțe, care în opinia lui nu au fost apreciate de instanța de apel corect sau au fost apreciate unilateral, creîndu-se astfel impresia că instanța este părtinitoare.

Însă, analizând materialele dosarului în raport cu criticele enunțate, Colegiul penal conchide, că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă de menținere a încetării procesului penal intentat în privința inculpaților M. Plotnic și A. Plotnic în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție (*art. 60 Cod penal*), ori, în opinia instanței de recurs soluția instanței de apel este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

În același context, în vederea respingerii argumentelor din cererea de recurs privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, Colegiul penal amintește, că la etapa judecării recursului ordinar nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind atributul exclusiv al acestor instanțe.

Deci, instanța de recurs nu va examina criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci va verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea condamnării inculpatului privind învinuirea imputată acestora prin rechizitoriu.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate

expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Opozabil celor enunțate de recurent, Colegiul penal, verificând materialele dosarului specifică, că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, adoptînd o soluție corectă în cauza deferită judecătii.

Astfel, toate probele au primit o apreciere la justa valoare, concluziile făcute de instanța de apel rezultă din materialul factologic acumulat în cauză.

Față de cele ce preced, Colegiul penal amintește că aceste motive au fost obiectul judecării în instanța de apel, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărîrii de încetare a procesului penal.

Din atare considerente, Colegiul penal menționează că, în cauza deferită judecătii, nu au fost admise careva erori de drept, atît de către prima instanță cît și de cea de apel, iar argumentele recurenților în acest aspect sunt vădit nefondate, neavînd nici un suport probator.

La fel, alegația recurenților sub aspectul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal o apreciază ca nefondată, ori, prin „*neîntrunirea elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea unei persoane, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea), însă, în cauza deferită judecătii o atare eroare nu a fost admisă de instanța de apel, iar starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța nominalizată, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate și examinate în cuprinsul hotărîrii atacate.

Astfel, Colegiul penal concluzionează, că instanța de apel corect a enunțat în descriptivul deciziei sale, că probele cercetate în speță, și anume: *ordonanța de pornire a urmăririi penale din 15 iulie 2013 (f.d. 1, vol. I); procesul-verbal de primire a plîngerii de la partea vătămată M. Dron din 04 iulie 2013 (f.d. 25, vol. I); copia certificatului de divorț (f.d. 28, vol. I); informația din Registrul cadastral a bunului imobil (f.d. 29, vol. I); contractul de vînzare-cumpărare din 07 mai 2008 (f.d. 30, vol. I); caracteristica eliberată la 27 iulie 2013 (f.d. 31, vol. I); rezoluții medicale din 25 martie 2014 (f.d. 32-34, vol. I); ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 14 iulie 2013 (f.d. 35, vol. I); ordonanța judecătorească din 19 iulie 2013 (f.d. 40, vol. I); încheierea Judecătoriei Sîngerei din 16 octombrie 2013 (f.d. 45-56, vol. I); decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 29 ianuarie 2014 (f.d. 48-49, vol. I); ancheta socială (f.d. 56-57, vol. I); caracteristică (f.d. 60-64, vol. I); extrasul din Registrul de stat al populației (f.d. 71-74, vol. I); certificatele medicale eliberate la 25 iulie 2013 (f.d. 79-88, vol. I); declarațiile părții vătămate M. Dron (f.d. 189-192, vol. I); martorilor E. Garbuz (f.d. 193-194, vol. I), M. Garbuz (f.d. 195-196, vol. I), V. Dron (f.d. 197-199, vol. I) – confirmă indubitabil, că prin acțiunile sale intenționate, inculpații A. Plotnic și M. Plotnic au săvîrșit acte de violență în familie în privința lui M. Dron, adică în acțiunile acestora sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.*

Prin urmare, cu referire la pretinsa încălcare admisă de instanța de apel prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal

menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la adoptarea soluției expuse desfășurat în pct. 4. din prezenta decizie și a cărei redare repetată nu este necesară.

Pe cale de consecință, se reiterează, că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată.

În virtutea considerentelor expuse, constatînd că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de prima instanță și cea de apel în privința inculpaților, nefiind identificată de instanța de recurs prezența erorilor judiciare prevăzute de pct. 6), 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră ca fiind neîntemeiate criticele formulate sub aceste aspecte de către titularii cererii de recurs.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpații *Plotnic Angela Anatoli* și *Plotnic Mihail Victor*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev